

Срібляста стежка на воді,
На березі — вогні.
І зорі, як у неводі,
У темній глибині.

Сиджу собі на камені,
На білім валуні.
Чого іще бажать мені,
За чим тужить мені?

Життя здається казкою, —
Який простор, краса!
І ніжністю, і ласкою
Сіяють небеса.

І думати не хочеться,
Що це колись мине.
І море все хлюпочеться,
Від місяця ясне.
